

واکنش پلی (متیل متاکریلات/مالئیک ایندرید) با فنیل هیدرازین و ۴-آمینو بنزوئیک اسید و استفاده از آن‌ها به عنوان بازدارنده خوردگی فولاد کم کربنه (ST-37)

فریبرز اتابکی^{*}، شهرزاد جهانگیری

دانشگاه صنعتی مالک اشتر، دانشکده شیمی، شاهین شهر، اصفهان، ایران

چکیده: در این پژوهش، واکنش فنیل هیدرازین و ۴-آمینو بنزوئیک اسید با کوپلیمر (متیل متاکریلات / مالئیک ایندرید) انجام شد و در ادامه از آن به عنوان بازدارنده خوردگی فولاد ساده کربنی استفاده شد. ساختار شیمیایی کوپلیمرها با استفاده از طیف‌سنجدی FT-IR و H-NMR، همچنین تیتراسیون و آزمون گرانروی سنجدی شناسایی شد. میزان پایداری گرمایی کوپلیمرهای سنتز شده، به وسیله آنالیز گرمایی DTG، TGA و DSC بررسی شد. نتیجه‌ها نشان داد که مقاومت گرمایی P(MMA-MA)/P(MMA-MA)/ABA/PhH نسبت به کوپلیمر (MMA-MA) افزایش پیدا کرده است. همچنین با استفاده از آزمون‌های الکتروشیمیایی قطبش پتانسیویدینامیک، EDX و FE-SEM عملکرد و قابلیت بازدارنده‌گی کوپلیمرها در محیط هیدروکلریک اسید ۰/۵ مولار موردنبررسی قرار گرفت که نتیجه‌ها نشان داد سرعت خوردگی کوپلیمرها به ترتیب به صورت (P(MMA-MA)/PhH) < (MMA-MA) < (P(MMA-MA)/ABA) می‌باشند.

واژه‌های کلیدی: پلی (متیل متاکریلات)، مالئیک ایندرید، فنیل هیدرازین، ۴-آمینو بنزوئیک اسید، بازدارنده خوردگی، فولاد کم کربنه.

KEYWORDS: Poly (methyl methacrylate), Maleic anhydride, Phenylhydrazine, 4- aminobenzoic acid, Corrosion inhibitor, Mild steel.

مقدمه

مالئیک ایندرید به علت وجود گروه‌های ایندرید و کربوکسیلیک اسید یک مولکول بسیار واکنش‌پذیر می‌باشد که به عنوان مونومر اصلاح‌کننده در سنتز بسیاری از کوپلیمرها استفاده می‌شود [۹-۱۳]. مالئیک ایندرید به دلیل ساختار حلقه‌ای و صلب خود باعث افزایش دمای انتقال شیشه‌ای، مقاومت نسبت به سایش و افزایش سختی پلیمر می‌شود [۱۲]. یکی از موارد کاربرد پلیمرها از جمله پلی(متیل متاکریلات)، استفاده از آن‌ها به عنوان بازدارنده خوردگی می‌باشد [۱۴-۱۹]. بازدارنده‌های خوردگی به دودسته آلی و معدنی تقسیم می‌شوند [۱۵].

پلی(متیل متاکریلات)، پلیمری شفاف و ترمومپلاستیک می‌باشد [۱،۲] و دارای ویژگی‌های بر جسته مقاومت در برابر آب و هوای مقاومت شیمیایی، خراش و خوردگی است [۲،۳]. همچنین پلی (متیل متاکریلات) به علت تخلخل در ساختار خود و قدرت مکانیکی و استحکام بالا، در ساخت غشا و پوشش دهی بر سطح فلزات در الکتروولیت‌های پلیمری و پلیمرهای رسانا استفاده می‌شود [۴-۸]. افزایش جایگزین‌های سخت مانند مالئیک ایندرید در ساختار پلی (متیل متاکریلات)، منجر به افزایش دمای انتقال شیشه‌ای آن می‌شود [۴،۵،۸،۹].

+E-mail: atabaki@mut-es.ac.ir, f.atabaki@gmail.com

* عهده‌دار مکاتبات

طیف فروسرخ (FT-IR) به وسیله دستگاه 470 Spectrophotometer ثبت شد. اندازه‌گیری رزونانس مغناطیسی هسته پروتون با استفاده از دستگاه Bruker Spectrophotometer 400 MHz انجام شد. بررسی رفتار گرمایی پلیمرهای سنتز شده با استفاده از دستگاه آنالیز گرمایی (TGA) و آنالیز گرماسنجدی دیفرانسیلی (DSC) در حضور اتمسفر نیتروژن با سرعت گرمادهی $20^{\circ}\text{C}/\text{min}$ و دمای (EDX) 50°C تا 550°C انجام شد. برای آزمون (FE-SEM) و (SAMX) به ترتیب از دستگاه‌هایی با مدل MIRA3-LMU-Czech استفاده شد.

همچنین آزمون الکتروشیمیابی توسط سلول الکتروشیمیابی دارای سه الکترود انجام شد. الکترود مرجع از جنس کالومل اشباع و الکترود کمکی از جنس پلاتین و الکترود کار از جنس فولاد کم کربنه (ST-37) بوده است. برای اندازه‌گیری جریان خوردگی از سیستم الکتروشیمیابی استفاده شد. الکترود کار در محلول آزمایشی به مدت زمان لازم جهت رسیدن پتانسیل به حالت پایدار پتانسیل مدار باز (E_{OCP}) قرار داده شد. سپس منحنی های پتانسیوبدینامیکی پلاریزاسیون با سرعت روبشی 5 mV/s در محدوده پتانسیلی $(-250^{\circ}\text{C} \text{ تا } +250^{\circ}\text{C})$ نسبت به پتانسیل OCP به دست آمده است.

تهیه پلی (متیل متاکریلات)

نخست بهینه‌سازی و تهیه پلی (متیل متاکریلات) در زمان‌های (۶ و ۱۲ و ۲۴ ساعت انجام شد (مطابق شماتیک ۱) که ۲ گرم متیل متاکریلات همراه 0.02 g آغازگر بنزوئیل پراکساید (BPO) (درصد وزنی) و 0.1 ml لیتر حلال اتیل استات، در بالن 25 ml لیتری مجهز به رفلکس و همنز الکتریکی و دمای 0°C (۸۰-۹۰) تزریق شد. پس از پایان واکنش، رسوب گیری از پلیمر انجام شد و در داخل آون خشک شد.

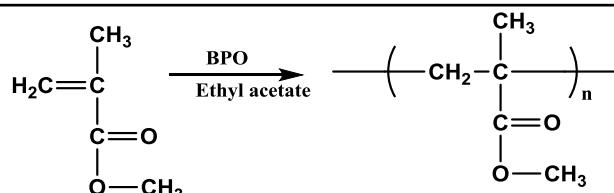
تهیه پلی (متیل متاکریلات - مالئیک ایندیرید) به روش رادیکالی در محلول
در این مرحله کوپلیمر براساس مونومرهای سازنده متیل متاکریلات و مالئیک ایندیرید به روش رادیکالی و محلول در زمان‌های (۶ و ۱۲ و ۲۴ ساعت تهیه شد (مطابق شماتیک ۲). در این پژوهش نسبت مولی برابر از مونومرهای مالئیک ایندیرید و متیل متاکریلات انتخاب شد [۱۰]. که با رعایت نسبت مولی یکسان، 1 g متمیل متاکریلات و 0.08 g مالئیک ایندیرید با 0.02 g آغازگر بنزوئیل پراکساید و 8 ml لیتر حلال اتیل استات در بالن 25 ml لیتری یک دهانه مجهز به ساملنده بازروانی در دمای 0°C (۸۰-۹۰) تزریق شد. و پس از پایان واکنش در زمان‌های تعیین شده، رسوب گیری انجام شد.

بازدارنده‌های آلی بهترین و ارزانترین روش مقابله با خوردگی می‌باشند. سالانه هزینه‌های زیادی صرف خوردگی می‌شود [۲۲]. یکی از راه‌های جلوگیری از خوردگی استفاده از پلیمرهایی مانند پلی (متیل متاکریلات) و دیگر انواع پلیمرها و کوپلیمرها و یا ترپلیمرها به عنوان بازدارنده‌ی خوردگی می‌باشد [۲۳، ۲۴]. پلیمرها در مقایسه با یک ترکیب آلی کوچک، دارای قابلیت فیلم‌سازی هستند؛ به طوری که با ایجاد فیلم روی سطح فلز آن را به طور کامل پوشش می‌دهند [۱۴-۱۶]. با توجه به این قابلیت پلیمرها، از آن‌ها به عنوان پوشش و بازدارنده‌های خوردگی فلزها استفاده می‌شود. پلیمرها در مقایسه با ترکیب‌های آلی دارای گرانزوی، ویژگی انعطاف‌پذیری و ثبات ذاتی بالاتری هستند و همچنین دارای مراکز فعال قطبی و گروه‌های هتروواتم بر روی سطح خود می‌باشند؛ که توسط این مراکز فعال به راحتی با سطح فلز ایجاد می‌کنند [۱۷-۲۰]. سطح فلز متخلخل و دارای بار مثبت است و براساس گزارش‌های ارائه شده، تعامل مهارکننده‌های آلی با سطوح فلزی شامل پیوندهایی میان انتقال دهنده و گیرنده می‌باشد [۱۹]. با توجه به مزایای پلی (متیل متاکریلات) مانند استحکام مکانیکی و شفافیت، که سبب کاربردهای تجاری و صنعتی گسترده‌ی این پلیمر شده است؛ اما مقاومت گرمایی و دمای انتقال شیشه‌ای آن پایین می‌باشد. [۴۵-۸] لذا رفع محدودیت‌های این پلیمر از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. هدف از این پژوهش تهیه کوپلیمر براساس مونومرهای متیل متاکریلات و مالئیک ایندیرید است. مالئیک ایندیرید منجر به افزایش شفافیت پلیمر و دمای انتقال شیشه‌ای آن می‌شود. همچنین چون حلقه مالئیک ایندیرید موجود در کوپلیمر بسیار واکنش‌پذیر می‌باشد به راحتی با نوکلئوفیل موجود در محیط، واکنش می‌دهد؛ و باعث افزایش گروه‌های قطبی در زنجیره پلیمر می‌شود. بنابراین در این پژوهش از دو نوکلئوفیل فنیل هیدرازین و $4\text{-آمینو بنزوئیک اسید}$ برای واکنش با حلقه مالئیک ایندیرید موجود در کوپلیمر استفاده شده است؛ و به عنوان بازدارنده‌های خوردگی مطلوب برای فولاد کم کربنه به کار گرفته شده‌اند.

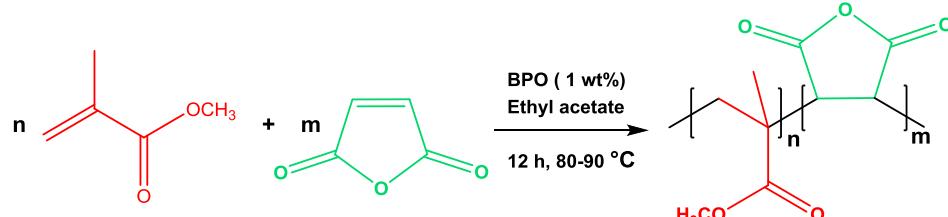
بخش تجربی

مواد و دستگاه‌های مورد استفاده

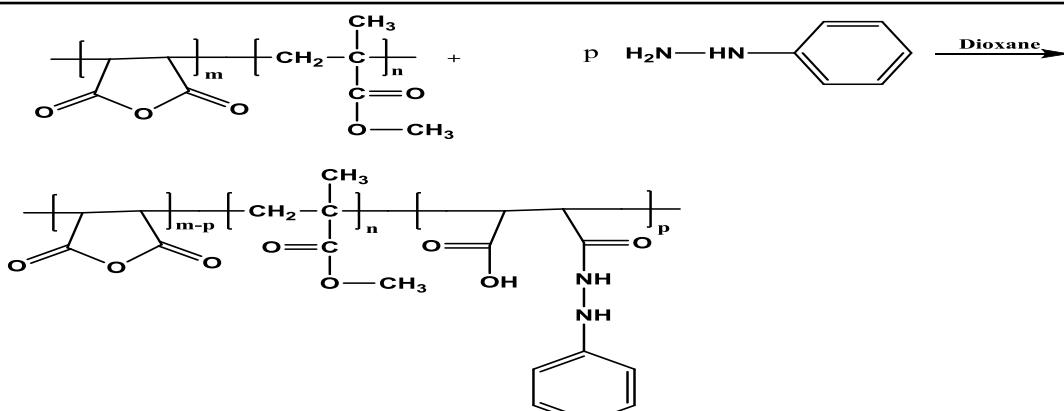
متیل متاکریلات، مالئیک ایندیرید، فنیل هیدرازین، $4\text{-آمینو بنزوئیک اسید}$ ، استون، اتیل استات، بنزوئیل پراکساید، آنیلین، دی متیل فرمامید، سدیم هیدروکسید، دی اکسان که از شرکت مرک خریداری شدند. اتانول ۹۶٪، مثانول و تولوئن (صنعتی) بعد از دوبار تقطیر مورد استفاده قرار گرفتند.

شماتیک ۱ - پلیمر شدن متیل متاکریلات

شماتیک ۲ - تهیه (P(MMA-MA)

شماتیک ۳ - ستتر (متیل متاکریلات-مالئیک اسید) دارای فنیل هیدرازین

سپس این دو محلول به بالن ۵۰ میلی لیتری مجهز به همزن مکانیکی در دمای $^{\circ}\text{C}$ (۵۰-۴۰) افزوده شدند (شماتیک ۴). این واکنش زمان‌های (۴ و ۸ و ۱۲) ساعت انجام شد.

تعیین ویسکوزیته پلیمرها

برای تعیین ویسکوزیته پلیمرهای ستتر شده، از هر کدام از پلیمرها در حلal دی اکسان با غلظت 0.8 gr/dl تهیه شد [۲۵ و ۲۶]؛ و با استفاده از ویسکومتر استوالد میزان گرانزوی یا گرانزوی نسبی آن تعیین شد. [۲۷-۲۹].

$$\eta_{sp} = \eta_{rel} - 1$$

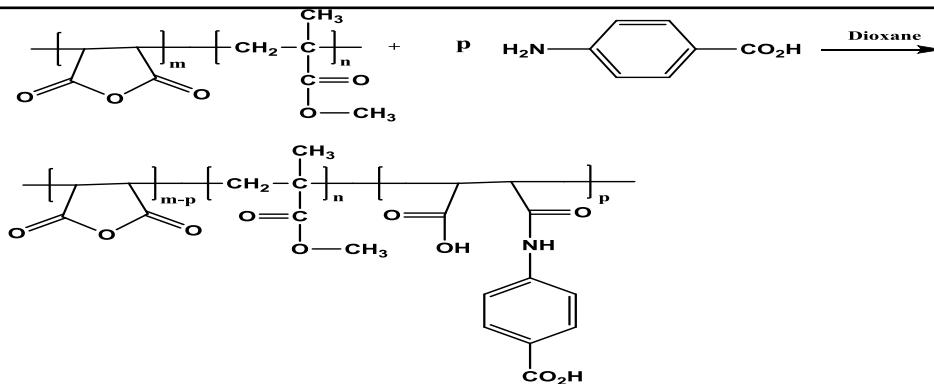
$$\eta_{red} = \eta_{sp}/C$$

$$[\eta] = (2^{0.5}/C)(\eta_{sp} - \ln \eta_r)^{0.5}$$

$$\eta_r = \text{زمان تخلیهی حلال} / \text{زمان تخلیهی محلول}$$

واکنش (متیل متاکریلات-مالئیک اسید) با فنیل هیدرازین
برای ستتر (متیل متاکریلات-مالئیک اسید) حاوی فنیل هیدرازین (شماتیک ۳) ۲ گرم (۰/۰۱ مول) (MMA-MA) تهیه شده در حلal دی اکسان حل شد. سپس ۱ میلی لیتر فنیل هیدرازین (۰/۰۱ مول) در حلal دی اکسان به صورت جداگانه حل شد. سپس دو محلول در بالن یک دهانه ۵۰ میلی لیتر به یکدیگر افزوده شد و در دمای $(40-50)^{\circ}\text{C}$ قرار گرفت. ستتر این کوپلیمر در سه زمان (۴ و ۸ و ۱۲) ساعت انجام شد. در ادامه بهینه‌سازی زمان واکنش صورت گرفت. پس از پایان واکنش، رسوب‌گیری از آن انجام شد.

واکنش (متیل متاکریلات-مالئیک اسید) با ۴-آمینو بنزوئیک اسید
۲ گرم (۰/۰۱ مول) (متیل متاکریلات-مالئیک اسید) در حلal دی اکسان، حل شد. همچنین مقدار ۱/۳۷ گرم (۰/۰۱ مول) از ۴-آمینو بنزوئیک اسید در دی اکسان به صورت جداگانه حل شد.

شماتیک ۴- سنتز کوپلیمر (متیل متاکریلات-مالئیک آنیدرید) دارای ۴-آمینو بنزوئیک اسید

جبهه ۲۵٪ سانتیمتر فاصله داشته و در این حالت ثابت شد. سپس جبهه با رزین اپوکسی دو جزی پر شد. بعد از ۵ ساعت رزین خشک شد و می‌توان جبهه را از رزین جدا نمود. پیش از هر اندازه گیری سطوح قطعات فلزی با کاغذ سمباده با شماره های ۸۰۰-۸۰۰-۲۵۰۰ سطح فلز به طور کامل یکنواخت شد و در استون و آب مقطر برای زدودن چربی‌ها به طور کامل شست و شو داده شده و خشک شدند. و آزمون الکتروشیمیابی پتانسیو دینامیک در سه غلظت از کوپلیمراها و محلول بدون بازدارنده انجام شد.

نمونه‌های فلزی برای مطالعات SEM و EDX مورد استفاده نیز قرار گرفتند.

دلیل استفاده از محیط HCl:

فولاد ساده کربنی به طور وسیعی در بخش‌های اسید شوی، صنایع پتروشیمی و خطوط انتقال نفت کاربرد دارد اما مشکل عدم آنها در استفاده از این فولادها، ضعف خودگی و انحلال سریع آنها در محیط‌های اسیدی می‌باشد. تمیز کاری یکی از متداول‌ترین فرآیندهای صنعتی می‌باشد و از جمله قسمتی از فرآیند پرداخت سطح قبل از اعمال پوشش است. این فرآیند در آبکاری، کارخانه‌های تولید اتموبیل، کارخانه‌های تولید فولاد و در هر کار صنعتی که شامل استفاده از یک پوشش برای فلز پایه باشد دیده می‌شود. برای فراوردهای فولاد ساده کربنی به طور معمول از هیدروکلریک اسید استفاده می‌شود که در حمام اسید شوی با HCl، (۱۰-۲۰٪ درصد حمام اسید است و در دمای اتاق از این اسید استفاده می‌شود. به این دلیل بیشتر تمرکز بر روی محیط اسیدی (HCl) می‌باشد. برای این که اسید مورد نظر بر فلزها تاثیر خورندگی نداشته باشد استفاده از بازدارنده‌ها ضروری است. بنابراین معرفی بازدارنده‌های با درصد بازدارنده گوناگون یکی از نیازهای مبرم صنایع برای جلوگیری از تخریب فلزها در محیط‌های اسیدی می‌باشد.

تعیین دلخواه‌ترین کوپلیمر

پس از بررسی نتیجه‌های ویسکوزیته و تیتراسیون کوپلیمراها سنتر شده در سه زمان گوناگون، کوپلیمر تهیه شده در ۱۲ ساعت انتخاب شد.

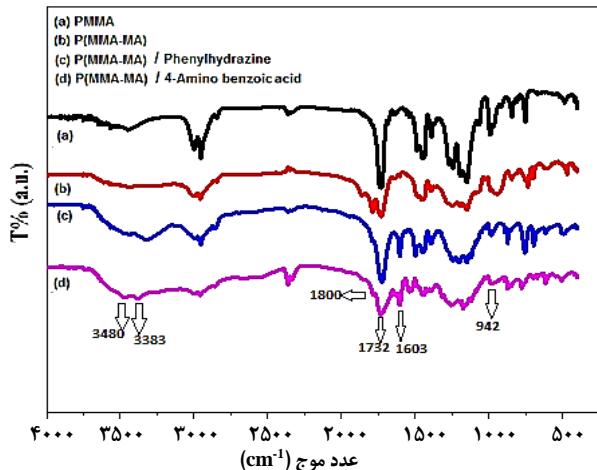
تعیین محتوی مالئیک آنیدرید در P(MMA-MAH) به روش قیتواسیون

به منظور تعیین درصد وزنی حلقه‌ی مالئیک آنیدرید موجود در کوپلیمراها تهیه شده، ۰/۳ گرم از هر یک از کوپلیمراها به صورت جداگانه به ۱۲ میلی‌لیتر از N-N-دی‌متیل فرمامید (DMF) افزوده شد و در دمای ۰°C و ۱ ساعت و نیم افزوده شد. مخلوط تهیه شده با سود ۰/۰۵ مولار از محلول اتانول و با استفاده از (۶-۵) قطره تیمول آبی به عنوان شناساگر، تیتر شد در پایان مقدار مالئیک آنیدرید موجود در کوپلیمر با استفاده از معادله مربوطه محاسبه شد [۳۰، ۳۱].

انجام آزمون‌های خوردگی

آماده‌سازی نمونه‌های فلزی

نخست فلزات دارای ابعاد $20 \times 20 \times 20$ سانتی‌متر بوده است که برای استفاده از آن‌ها در آزمایش باید به ابعاد یک سانتی‌متر برش داده شوند. برای مطالعه‌های پلاریزاسیون باید قطعات فلزی را به شکلی طراحی نمود که امکان اتصال الکتریکی آن با دستگاه فراهم شود. ضمن این که تنها یک طرف از سطح قطعه فلزی با محلول خورنده در تماس باشد. برای دستیابی به این هدف نخست یک سیم مسی پوشش دار (که پوشش دو سمت انتهایی آن به اندازه ۱ سانتی‌متر بریده شده است) توسط سیم و روغن لحیم به قطعه فلزی به اندازه یک سانتی‌متر مربع لحیم شد. پس از اطمینان از اتصال سیم مسی با قطعه فلزی در یک جعبه با طول، عرض و ارتفاع ۱/۲۵ سانتی‌متر قرار داده شد و به گونه‌ای تنظیم شد که قطعه فلزی از چهار طرف

شکل ۱- طیف FT-IR مربوط به PMMA و کوپلیمرهای به دست آمده از آن

بورسی و شناسایی به وسیله آزمون H-NMR

مطابق شکل ۲ پیک هیدروژن های CH_3 متعلق به متیل متاکریلات در ناحیه موردنظر $\delta = 3\text{--}2 \text{ ppm}$ و همچنین پیک هیدروژن های CH_2 متعلق به متیل متاکریلات در ناحیه موردنظر $\delta = 3\text{--}2 \text{ ppm}$ ظاهر می شوند. در ادامه دو هیدروژن متعلق به مالئیک ایندرید در ناحیه $\delta = 4\text{--}3 \text{ ppm}$ ظاهر می شوند. هیدروژن های مربوط به گروه $\text{O}-\text{CH}_3$ مربوط به متیل متاکریلات دارای پیک قوی و بلند در ناحیه $\delta = 4\text{--}3 \text{ ppm}$ ظاهر شده اند؛ بنابراین، کوپلیمر شدن MMA و MAH به خوبی انجام شده است. در ادامه وجود پیک های مربوط به دو هیدروژن متعلق به حلقه مالئیک ایندرید که به وسیله فنیل هیدرازین گستته شده است، به دلیل معادل نبودن (دو ترکیب اسید و آمید) به صورت جدآگاهه در ناحیه $\delta = 4\text{--}3 \text{ ppm}$ ظاهر می شوند. پیک های مربوط به هیدروژن های ترکیب N-H متعلق به فنیل هیدرازین در ناحیه $\delta = 7\text{--}6 \text{ ppm}$ به صورت دو پیک دو شاخه ظاهر شده است. پیک هیدروژن های حلقه آروماتیک نیز در ناحیه $\delta = 8\text{--}7 \text{ ppm}$ ظاهر شده اند؛ بنابراین وجود این پیک ها نشان دهنده واکنش نوکلئوفیل فنیل هیدرازین با حلقه مالئیک ایندرید و سنتز کوپلیمر (متیل متاکریلات-مالئیک ایندرید) دارای فنیل هیدرازین می باشد. در ادامه دو هیدروژن متعلق به حلقه مالئیک ایندرید که به وسیله ۴-آمینوبنزوزئیک اسید باز شده است به دلیل نامعادل بودن (دو ترکیب اسید و آمید) به صورت جدآگاهه در ناحیه $\delta = 4\text{--}3 \text{ ppm}$ ظاهر می شوند. پیک مربوط به هیدروژن ترکیب N-H متعلق به ۴-آمینوبنزوزئیک اسید در ناحیه $\delta = 7\text{--}6 \text{ ppm}$ به صورت یک پیک تک شاخه ظاهر شده است. پیک هیدروژن های حلقه آروماتیک نیز در ناحیه $\delta = 8\text{--}7 \text{ ppm}$ ظاهر گشته اند؛ که به صورت دو پیک دو شاخه هستند؛ بنابراین وجود

عکسبرداری با میکروسکوپ الکترونی (SEM) و طیفسنجی افزای پروتو X (EDX) با استفاده از عکسبرداری سطح نمونه های فلزی و مطالعه های SEM و طیفسنجی پروتو X و تصویرهای EDX، می توان سطح نمونه ها را به طور کامل مورد بررسی قرار داد. از آنالیز EDX می توان اطلاعاتی در مورد ترکیب سطح نمونه و درصد میزان عنصرهای گوناگون در سطح نمونه های فولاد (ST-37) برش داده شده، در غیاب بازدارنده و حضور بازدارنده خوردگی به دست آورد.

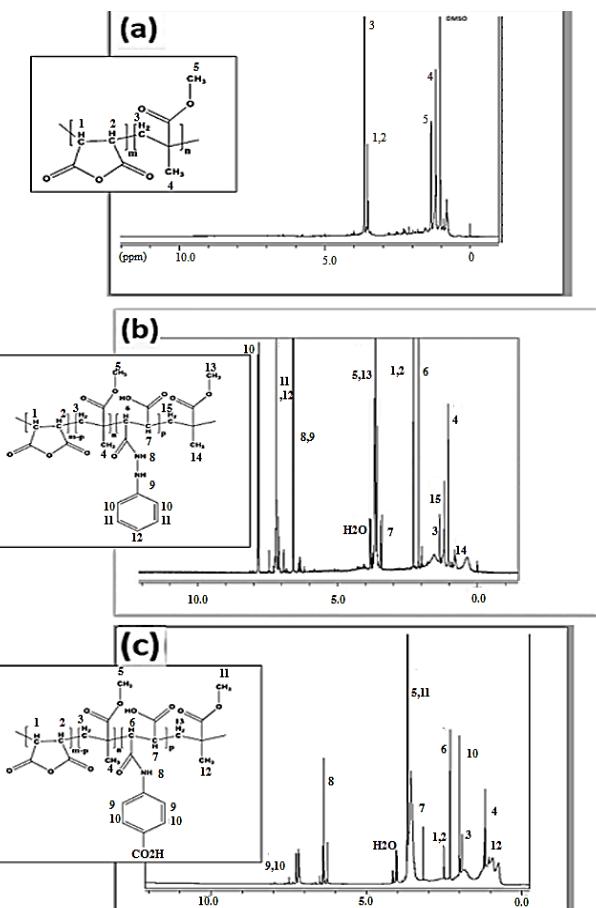
نتیجه ها و بحث

بورسی و شناسایی به وسیله آزمون

با استفاده از FT-IR شناسایی کیفی کوپلیمرهای تهیه شده انجام شد. همان گونه که در شکل ۱ دیده می شود باندهای جذبی مهمی مربوط به کوپلیمر (متیل متاکریلات و مالئیک ایندرید) می باشد، که دو پیک در ناحیه 1786 cm^{-1} و 1859 cm^{-1} مربوط به C=O کششی ایندرید می باشد. همچنین پیک در ناحیه 1731 cm^{-1} مربوط به C=O کششی استر در واحدهای متیل کریلات موجود در کوپلیمر می باشد. پیک های ناحیه 1246 cm^{-1} و 1149 cm^{-1} مربوط به C-O کششی استر می باشد. پیک در ناحیه 942 cm^{-1} مربوط به حلقه مالئیک ایندرید است؛ بنابراین، کوپلیمر شدن MMA و MAH به خوبی انجام شده است. در ادامه پیک دیده شده در ناحیه 3318 cm^{-1} و 3450 cm^{-1} به ترتیب مربوط به O-H و N-H کششی موجود در کوپلیمر (MMA-MA) دارای فنیل هیدرازین می باشد. پیک در ناحیه 1800 cm^{-1} مربوط به C=O کششی ایندرید و پیک قوی 1724 cm^{-1} در ناحیه 1603 cm^{-1} مربوط به گروه استر است. پیک در ناحیه 1119 cm^{-1} در نواحی (1119 cm^{-1} الی 1242 cm^{-1}) مربوط به C-O کششی استر است. پیک در ناحیه 983 cm^{-1} مربوط به حلقه مالئیک ایندرید و پیک ناحیه 753 cm^{-1} مربوط به حلقه آروماتیک موجود در کوپلیمر است؛ که وجود این پیک ها در طیف، سنتز (MMA-MA) شامل فنیل هیدرازین را به اثبات می رساند. پیک در ناحیه 3383 cm^{-1} و 3480 cm^{-1} به ترتیب مربوط به O-H کششی و N-H کششی موجود در (MMA-MA) حاوی $4\text{-آمینو بنزوئیک اسید}$ می باشد. پیک در ناحیه 1800 cm^{-1} مربوط به C=O کششی ایندرید و پیک قوی 877 cm^{-1} مربوط به حلقه آروماتیک موجود در کوپلیمر است؛ بنابراین کوپلیمر موردنظر با موفقیت سنتز شده است.

PMMA در حدود ۰/۸٪ در دمای حدود 400°C می‌باشد که نشان‌دهنده تجزیه شدن کامل آن است. T_g دیده شده برای PMMA با توجه به نمودار DSC برابر با 104°C می‌باشد که این مقدار برای برخی مصارف PMMA به نسبت پایین است و بهبود آن می‌تواند بسیار مؤثر باشد.

با توجه به نمودارهای TGA و DTG، همچنین DSC مربوط به (MMA-MA)، می‌توان تخریب گرمایی آن را مورد بررسی قرارداد. همان‌طور که دیده می‌شود تخریب گرمایی در دو مرحله صورت گرفته است. مرحله اول در ناحیه 110°C (الی 125°C) است که نشان‌دهنده از دست دادن حلال، رطوبت، الیگومرها... می‌باشد. تخریب ثانویه در دمای 308°C (الی 335°C) مربوط به شروع تخریب زنجیره‌های پلیمری می‌باشد؛ در دمای 415°C (الی 430°C) کل مجموعه تخریب شده و تخریب پایان می‌یابد. T_{10} و T_{50} برای این کوپلیمر به ترتیب 165°C و 351°C (الی 406°C) می‌باشد؛ و بیشترین درصد تخریب نیز در دمای 357°C است که مونومرها به اجزای سازنده خود تبدیل شده‌اند. بازده زغالی شدن برای این کوپلیمر حدود ۴ درصد در دمای 436°C می‌باشد. در ادامه با توجه به نمودار DSC، دمای انتقال شیشه‌ای آن، ($T_g = 134^{\circ}\text{C}$) می‌باشد که افزایش آن نسبت به PMMA به دلیل وجود مونومر مالئیک اندیrid بوده است که تحرک زنجیره‌های پلیمر را کاهش داده است. با توجه به نتیجه‌های به دست آمده از آنالیزهای گرمایی داده است. با توجه به نتیجه‌های به دست آمده از آنالیزهای گرمایی (ABA) /PhH کوپلیمر P(MMA-MA) /PhH، و نمودارهای TGA و DTG موردنظر، و همچنین نمودار DSC در شکل، می‌توان تخریب گرمایی آن را موردنظر قرارداد. همان‌گونه که دیده می‌شود تخریب گرمایی در دو مرحله شکل گرفته است. تخریب اول در ناحیه 115°C (الی 140°C) بوده است که شامل از دست دادن حلال، رطوبت، الیگومرها... می‌باشد. تخریب ثانویه در دمای 300°C (الی 350°C) مربوط به شروع تخریب زنجیره‌های پلیمری می‌باشد؛ و در دمای 420°C (الی 450°C) کل مجموعه تخریب شده است و در دمای 490°C (الی 500°C) تخریب پایان می‌یابد. T_{10} و T_{50} برای این کوپلیمر به ترتیب 155°C (الی 165°C) و 366°C (الی 440°C) می‌باشد؛ و بیشترین درصد تخریب نیز در دمای 377°C می‌باشد که در اینجا مونومرها تجزیه می‌شوند. بازده زغالی شدن برای این کوپلیمر حدود ۸/۵٪ در دمای 455°C می‌باشد. با توجه به مقدارهای به دست آمده می‌توان بهبود پایداری گرمایی آن را نسبت به (MMA-MA) گزارش کرد. دمای انتقال شیشه‌ای آن حدود 136°C می‌باشد که تغییر چندانی نسبت به (MMA-MA) نداشته است.

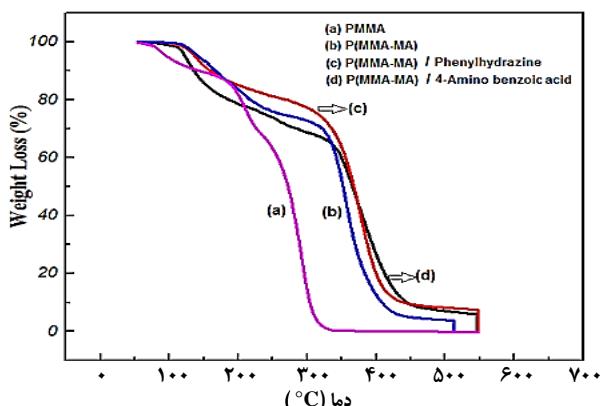

شکل ۲- طیف $^1\text{H-NMR}$ (MMA-MA) (a) :H-NMR (MMA-MA)/ABA (b) و (MMA-MA)/PhH (c)

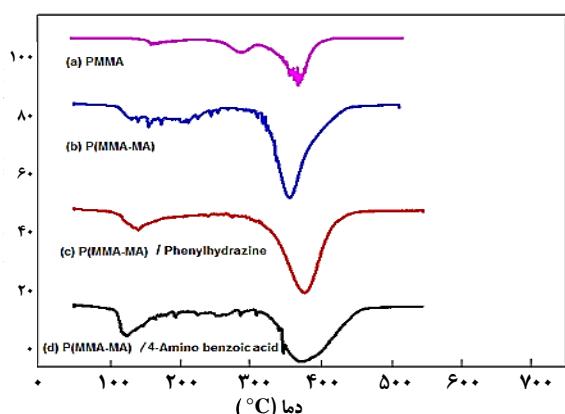
این پیک‌ها نشان‌دهنده واکنش نوکلئوفیل فنیل هیدرازین با حلقه مالئیک اندیrid و سنتز کوپلیمر (متیل متاکریلات - مالئیک اندیrid) دارای ۴-آمینوبنزوزئیک اسید می‌باشد [۳۲-۳۴].

بررسی آنالیزهای گرمایی

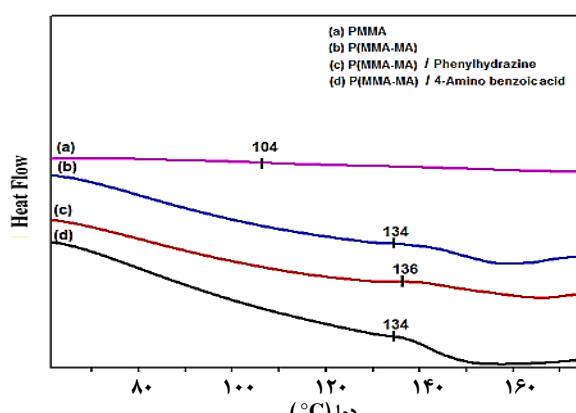
تجزیه گرمایی PMMA تهیه شده به روش رادیکالی در سه مرحله اتفاق می‌افتد. اولین مرحله در دمای 210°C (الی 270°C) صورت گرفته است؛ که به دلیل حذف رطوبت و حلال باقی‌مانده در پلیمر می‌باشد. دومین مرحله در 310°C (الی 330°C) شکل گرفته است که مربوط به اولین تخریب پلیمر می‌باشد که در آن زنجیره‌های انتهایی و اتصالات سربه‌سر پلیمر غیراشباع درگیر می‌باشند؛ سومین کاهش وزن در 310°C (الی 400°C) رخداده که مربوط به جدا شدن تصادفی زنجیره‌های پلیمری می‌باشد. دمای کاهش وزن٪ 10% و بیشینه مقدار کاهش وزن کل (T_{10} و T_{50}) برای PMMA به ترتیب 221°C ، 251°C و 374°C می‌باشند. بازده زغالی شدن برای

شکل ۳- نمودار TGA پلی (متیل متاکریلات) و کوپلیمرهای مربوط به آن

شکل ۴- نمودار DTG پلی (متیل متاکریلات) و کوپلیمرهای مربوط به آن

شکل ۵- نمودار DSC پلی (متیل متاکریلات) و کوپلیمرهای مربوط به آن

متیل متاکریلات سازگار است؛ همچنین با روش تیتراسیون می‌توان میزان حلقه‌های مالئیک اسید را توسط دو نوکلوفیل فنیل هیدرازین و ۴-آمینوبنزوئیک اسید گستته شده‌اند را محاسبه و بررسی نمود. با توجه به داده‌ها، زمان سنتز، تأثیر چشمگیری در مقدار میانگین مالئیک اسید وارد شده در کل زنجیره پلیمر داشته است؛ و بر عکس

با توجه به نمودارهای DTG، TGA و کوپلیمر P(MMA-MA)/ABA قرارداد. همان‌گونه که دیده می‌شود تخریب گرمایی مانند کوپلیمر پیشین در دو مرحله صورت گرفته است. تخریب اول در ناحیه ۱۱۰ - ۱۲۰ °C می‌باشد که شامل از دست دادن حلال، رطوبت، الیگومرها... است. تخریب ثانویه که در دمای ۳۱۰ °C تا ۳۴۵ °C مربوط به آغاز تخریب زنجیره‌های پلیمری است؛ در دمای ۴۹۵ °C (۴۳۰ الی ۴۶۵) کل مجموعه تخریب شده و در دمای T₉₀ و T₅₀ برای این کوپلیمر به ترتیب تخریب پایان می‌یابد. بازده زغالی شدن برای این کوپلیمر حدود ۳۷۴/۵ °C می‌باشد. بیشترین درصد تخریب نیز در دمای ۴۵۸ °C می‌باشد. همچنین دمای انتقال شیشه‌ای کوپلیمر موردنظر بر اساس نمودار DSC حدود ۱۳۴ °C می‌باشد. ممانعت فضایی به وجود آمده میان زنجیره‌ها به خاطر حضور گروه ۴-آمینوبنزوئیک اسید و فنیل هیدرازین باعث کاهش چرخش زنجیره‌ها حول محور خود می‌شود که این باعث افزایش Tg می‌شود. ولی از طرفی ممانعت فضایی به وجود آمده میان زنجیره‌های پلیمر باعث افزایش فاصله و فضای آزاد میان آن‌ها می‌شود که این دمای انتقال شیشه‌ای را کاهش می‌دهد. با توجه به این که Tg تغییر چندانی نداشته است می‌توان نتیجه گرفت که این دو اثر یک‌دیگر را ختنی کرده‌اند؛ ولی همان‌گونه که از مقدارها مشخص است پایداری گرمایی این کوپلیمر نسبت به کوپلیمر (MMA-MA) افزایش یافته است [۱۰]. با بررسی آزمون‌های TGA و DTG و همچنین DSC نسبت به پلی (متیل متاکریلات) و کوپلیمرهای مربوط به آن می‌توان دریافت که پایداری گرمایی کوپلیمر (MMA-MA) نسبت به PMMA بهبود یافته است. همچنین دمای انتقال شیشه‌ای آن نیز نسبت به PMMA حدود ۳۰ °C افزایش یافته است؛ که حضور حلقه‌ی سخت مالئیک اسید افزوده شده در زنجیره اصلی پلیمر را ثابت می‌کند [۹، ۱۲]. در ادامه پایداری گرمایی P(MMA-MA)/PhH و همچنین P(MMA-MA) در مقایسه با P(MMA-MA)/ABA نیز افزایش یافته است؛ که وجود گروه‌های قطبی مانند حلقه‌ی آروماتیک و پیوندهای هیدروژنی N-H و O-H اثبات می‌کند.

محاسبه و بررسی میزان محتوای مالئیک اسید در کوپلیمرهای تهیه شده
میزان MAH محاسبه شده پلیمرهای تهیه شده در جدول ۲ آورده شده است. از محاسبات انجام شده می‌توان دریافت مونومر مالئیک اسید به طور قابل توجهی در زنجیره پلیمری وارد شده و با

جدول ۱- بررسی آنالیزهای گرمایی پلی (متیل متاکریلات) و کوپلیمرهای مربوط به آن

بررسی پایداری گرمایی	T ₁₀ (°C)	T ₅₀ (°C)	T ₉₀ (°C)	T _{max} (°C)	Tg (°C)	بازده زغالی شدن %
PMMA	۲۲۱	۳۵۱	۳۹۰	۳۷۶	۱۰۴	۴۰۰ °C/۸ درصد در دمای
P(MMA-MA)	۱۶۵	۳۵۱	۴۰۶	۳۵۷	۱۳۴	۴۳۶ °C درصد در دمای
P(MMA-MA) /Phenyl hydrazine	۱۵۵	۳۶۶	۴۴۰	۳۷۷	۱۳۶	۴۵۵ °C/۸ درصد در دمای
P(MMA-MA) /4-Amino benzoic acid	۱۳۲	۳۹۲	۴۴۵	۳۷۶/۵	۱۳۴	۴۵۸ °C درصد در دمای

جدول ۲- بررسی نتیجه‌های تیتراسیون کوپلیمرهای تهیه شده

زمان سنتز P(MMA50-MA50)	میزان سود مصرف شده	درصد وزنی مورد انتظار MAH	درصد وزنی محاسبه شده	بازده
۶ ساعت	۸ میلی لیتر	۰/۱۵	۰/۰۶	۴۰ درصد
۱۲ ساعت	۱۸ میلی لیتر	۰/۱۵	۰/۱۳	۶۵ درصد
۲۴ ساعت	۱۴/۵ میلی لیتر	۰/۱۵	۰/۱۱	۷۴ درصد

جدول ۳- بررسی نتیجه‌های تیتراسیون کوپلیمرهای تهیه شده

زمان سنتز P(MMA50-MA50)/PhH	میزان سود مصرف شده	درصد وزنی مورد انتظار PhH	درصد وزنی محاسبه شده	بازده
۴ ساعت	۵ میلی لیتر	۰/۱	۰/۰۲۵	۲۵ درصد
۸ ساعت	۴ میلی لیتر	۰/۱	۰/۰۲۰	۲۰ درصد
۱۲ ساعت	۴ میلی لیتر	۰/۱	۰/۰۲۰	۲۰ درصد

جدول ۴- بررسی نتیجه‌های تیتراسیون کوپلیمرهای تهیه شده

زمان سنتز P(MMA50-MA50) / ABA	میزان سود مصرف شده	درصد وزنی مورد انتظار ABA	درصد وزنی محاسبه شده	بازده
۴ ساعت	۱۳/۵ میلی لیتر	۰/۱	۰/۰۳۴	۳۴ درصد
۸ ساعت	۱۲/۹ میلی لیتر	۰/۱	۰/۰۳۲	۳۲ درصد
۱۲ ساعت	۱۳/۵ میلی لیتر	۰/۱	۰/۰۳۴	۳۴ درصد

* درصد وزنی مورد انتظار / درصد وزنی محاسبه شده = بازده ۱۰۰

در جدول های ۵ تا ۸ و β_a و β_c به ترتیب شبیه شاخه های آندی و کاتدی، E_{corr} پتانسیل خوردگی، i_{corr} دانسیته جریان خوردگی، R_p مقاومت پلاریزاسیون و $\%IE$ بازده بازدارندگی است که از رابطه زیر به دست می آید

$$\%IE = 100 \times \theta \quad (1)$$

که در این معادله θ درجه‌ی پوشانندگی بوده که توسط رابطه زیر محاسبه می‌شود.

$$\theta = (i^0_{corr} - i_{corr}) / i^0_{corr} \quad (2)$$

در این معادله i^0_{corr} دانسیته جریان خوردگی بدون بازدارنده و i_{corr} دانسیته جریان خوردگی دارای بازدارنده می‌باشد. دیده می‌شود که با افزایش غلظت بازدارنده راندمان بازدارندگی و مقاومت نسبت به خوردگی افزایش می‌یابد؛ که این به معنی ایجاد پوششی از بازدارنده بر روی سطح فلز و جلوگیری از تماس مستقیم الکتروولت با سطح مشترک

زمان بیشتر، تأثیری در افزایش واکنش نوکلوفیل‌ها با حلقه‌ی مالئیک ایندیرید نداشته است و واکنش در ۴ ساعت کامل شده است. نتیجه‌های تیتراسیون و تعیین میزان مالئیک ایندیرید، فیلی هیدرازین و ۴-آمینو بنزوئیک اسید با نتیجه‌های به دست آمده از آزمون گرانزوی سنجی مطابقت دارند. پس از بررسی نتیجه‌های تیتراسیون زمان سنتز کوپلیمر (MMA-MA) / PhH در ۱۲ ساعت و زمان سنتز (MMA-MA) در ۱۲ ساعت به عنوان زمان بهینه ثبت شد.

بررسی آزمون پلاریزاسیون پتانسیودینامیک

پلاریزاسیون آندی، پتانسیودینامیک یک نمونه‌ی فلزی را توسط رابطه‌های جریان - پتانسیل توصیف می‌کند. پتانسیل نمونه به آهستگی به سمت مقدارهای مثبت‌تر پویش می‌کند و از این‌رو به عنوان آند عمل کرده و خورده شده و یا پوشش اکسیدی تشکیل می‌دهد. نمودار کامل جریان - پتانسیل یک نمونه می‌تواند در ساعتی کم و در برخی موردتها در انک زمانی اندازه‌گیری شود.

جدول ۵ - نتیجه‌های به دست آمده از آزمون پلاریزاسیون نمونه بدون بازدارنده

Samples	$\beta_a(v.\text{dec}^{-1})$	$\beta_c(v.\text{dec}^{-1})$	$E_{\text{corr}} \text{SCE(V)}$	$R_p(\text{ohm.cm}^2)$	$i_{\text{corr}}(\mu\text{A/cm}^2)$	CR(mmy)
Ref	-0.059	-0.104	-0.46	73/335	36/56	2/530

جدول ۶ - نتیجه‌های به دست آمده از آزمون پلاریزاسیون نمونه‌های کopolymer (MMA-MA)

Samples	$\beta_a(v.\text{dec}^{-1})$	$-\beta_c(v.\text{dec}^{-1})$	$E_{\text{corr}} \text{SCE(V)}$	$R_p(\text{Kohm.cm}^2)$	$i_{\text{corr}}(\mu\text{A/cm}^2)$	% IE	CR(mmy)
50 a ppm	-0.062	-0.101	-0.44	0.74	22/58	38/23	0/256
100 a ppm	-0.064	-0.132	-0.45	1/54	12/13	66/82	0/138
200 a ppm	-0.122	-0.172	-0.47	3/24	9/57	73/82	0/109

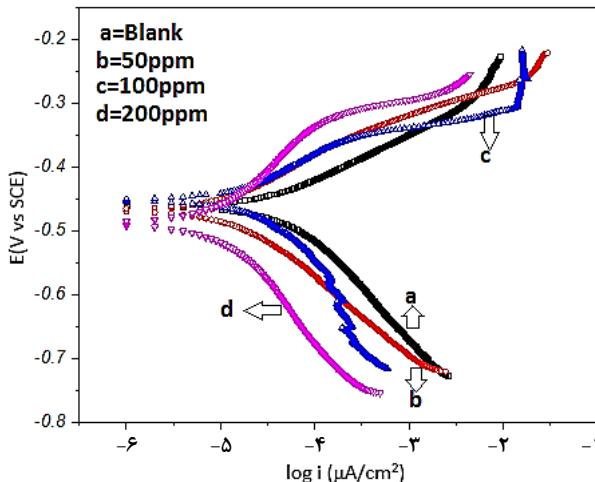
جدول ۷ - نتیجه‌های به دست آمده از آزمون پلاریزاسیون نمونه‌های کopolymer (MMA-MA) / PhH

Samples	$\beta_a(v.\text{dec}^{-1})$	$-\beta_c(v.\text{dec}^{-1})$	$E_{\text{corr}} \text{SCE(V)}$	$R_p(\text{Kohm.cm}^2)$	$i_{\text{corr}}(\mu\text{A/cm}^2)$	% IE	CR(mmy)
50 b ppm	-0.079	-0.115	-0.47	1/34	15/14	58/59	0/172
100 b ppm	-0.075	-0.085	-0.45	2/22	7/79	78/89	0/088
200 b ppm	-0.148	-0.175	-0.49	5/51	6/32	82/71	0/072

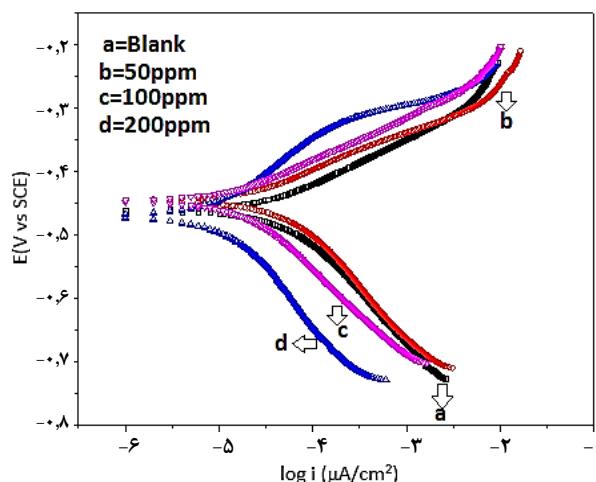
جدول ۸ - نتیجه‌های به دست آمده از آزمون پلاریزاسیون نمونه‌های کopolymer (MMA-MA) / ABA

Samples	$\beta_a(v.\text{dec}^{-1})$	$-\beta_c(v.\text{dec}^{-1})$	$E_{\text{corr}} \text{SCE(V)}$	$R_p(\text{Kohm.cm}^2)$	$i_{\text{corr}}(\mu\text{A/cm}^2)$	% IE	CR(mmy)
50 c ppm	-0.069	-0.095	-0.46	1/15	15/04	58/86	0/171
100 c ppm	-0.080	-0.128	-0.45	1/47	14/54	60/23	0/165
200 c ppm	-0.091	-0.117	-0.47	8/26	2/69	92/64	0/030

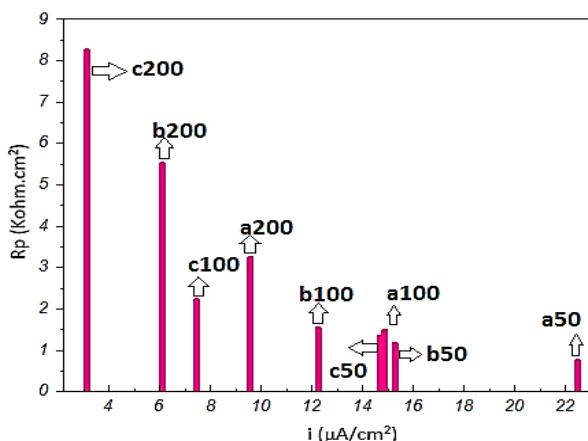
-: شیب آندی - $\beta_a(v.\text{dec}^{-1})$: شیب کاتندی - $\beta_c(v.\text{dec}^{-1})$: مقاومت خوردگی - $R_p(\text{Kohm.cm}^2)$: پتانسیل خوردگی - $i_{\text{corr}}(\mu\text{A/cm}^2)$: جریان خوردگی
%IE: بازدهی بازدارنده نسبت به خوردگی - CR(mmy): سرعت خوردگی

شکل ۷ - نمودار پلاریزاسیون نمونه‌های کopolymer P(MMA-MA) / PhH

شکل ۸ - نمودار پلاریزاسیون نمونه‌های کopolymer P(MMA-MA) / ABA

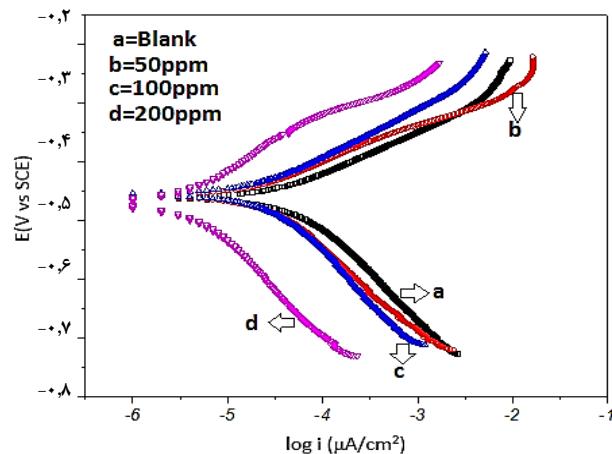

شکل ۷- مقایسه بین مقادرهای مقاومت پلاریزاسیون به دست آمده از نمونه‌ها

$(MMA-MA) < (MMA-MA)/PhH < (MMA-MA)/ABA$
می‌باشد [۳۶، ۳۷].

بورسی سطح نمونه‌های فولاد کم کربن (St-37)

تجزیه و تحلیل سطح نمونه‌ها با استفاده از آزمون‌های EDX و FE-SEM و FE-SEM و FE-SEM آزمون سطح نمونه‌ها به وسیله‌ی آزمون‌های EDX مورد بررسی قرار گرفته است و میزان خسارات خوردگی نمونه‌ها و بازدهی بازدارنده‌ها به صورت کیفی تعیین شد. در شکل ۱۰ نمونه فلزی موجود در محلول بدون بازدارنده دارای خوردگی زیادی شده است؛ در ادامه با توجه به طیف EDX مطابق شکل ۱۲ در سطح فولاد بدون بازدارنده تنها عناصر آهن و کربن در سطح فلز وجود دارد. در شکل‌های ۱۱ و ۱۲ تصویر FE-SEM و طیف EDX نشان داده شده است که میزان خسارات خوردگی و طیف EDX نشان داده شده است که میزان خسارات خوردگی کاهش یافته است و سطح فلز یکنواخت‌تر شده است. همچنین در سطح فلز به جز عنصرهای آهن و کربن عنصر اکسیژن دیده شده است که نشان‌دهنده‌ی تشکیل فیلم محافظت بر سطح فلز می‌باشد و به تقریب FE-SEM فلز را از حمله‌ی عامل‌های خورنده محافظت کرده است. در تصویر EDX نمونه‌ی فولاد و طیف نمونه‌های فولاد در محلول‌های حاوی بازدارنده (MMA-MA) / PhH (MMA-MA) / ABA (کوپلیمر b) و (MMA-MA) / (MMA-MA) (کوپلیمر c) دیده شده است که به میزان مطلوبی خسارات خوردگی کاهش یافته است و سطح فلز صاف‌تر است. همچنین سطح نمونه‌ها افزون بر عنصرهای آهن، کربن و اکسیژن دارای هترواتم نیتروژن بوده است و میزان عنصرهای قطبی افزایش یافته است؛ (طول پیک عنصر آهن کاهش و طول پیک عناصر اکسیژن و نیتروژن افزایش یافته است) که این نشان‌دهنده‌ی تشکیل پوشش محافظت بر روی سطح فلز به صورت فیزیکی و شیمیایی است؛ و سطح فلز با این فیلم محافظت شده و درصد خوردگی کاهش یافته است.

شکل ۸- نمودار پلاریزاسیون نمونه‌های کوپلیمر P(MMA-MA) / ABA

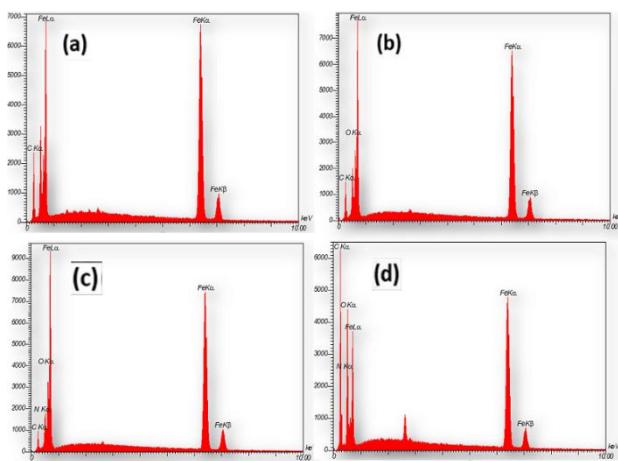
الکتروولیت/ فلز است. نتیجه‌ها نشان داده است که نمونه‌ی ۲۰۰c (MMA-MA)/PhH) و نمونه b ((MMA-MA)/ABA) به ترتیب دارای بازدهی ۹۲/۶۴٪ و ۸۲/۷۱٪ می‌باشند، که بازدارندگی چشمگیری می‌باشد. مطابق با شکل‌های بالا و همچنین مقادرهای گزارش شده در جداول بالا، تغییرات در شاخه‌های آندی و کاتدی چشمگیر است و بنابراین بازدارندگی این سیستم را می‌توان به صورت ترکیبی (Mix) در نظر گرفت اما با افزایش غلظت بازدارنده‌ها (۲۰۰ ppm) و رفتن پتانسیل خوردگی نمونه‌ها به سمت شاخه کاتدی می‌توان بازدارندگی کاتدی را در این نمونه‌ها به عنوان مکانیزم بازدارندگی غالب در نظر گرفت. به طور کلی جریان خوردگی می‌تواند معیاری از سرعت خوردگی فلزات باشد. برای محاسبه سرعت خوردگی از معادله زیر استفاده می‌شود:

$$CR = 0.0032 \times i_{corr} \times (M.W) / n \times d \quad (3)$$

که در این معادله به ترتیب، CR: سرعت خوردگی ($\mu\text{m}/\text{year}$)، i_{corr} : دانسیته جریان خوردگی ($\mu\text{A}/\text{cm}^2$)، M.W: جرم مولکولی ماده خوردده شده (gr/mole)، n: تعداد بار منتقل شده در یکین فرآیند خوردگی، d: دانسیته فلز خوردده شده (gr/cm³) می‌باشد. نتیجه‌ها بیانگر آن است که سرعت خوردگی نمونه‌های ۲۰۰c و b ۲۰۰٪ به ترتیب دارای کمترین سرعت خوردگی هستند. یکی دیگر از پارامترهای قابل استخراج از نمودارهای تألف مقاومت پلاریزاسیون است. R_p (مقاومت پلاریزاسیون) از رابطه زیر به دست می‌آید.

$$R_p = \beta_a \beta_c / 2.3031 I_{corr} (\beta_a + \beta_c) \quad (4)$$

این مقدار بیانگر مقاومت سامانه در برابر خوردگی می‌باشد. در شکل ۹ نمودار زیر مقایسه‌ی مقاومت پلاریزاسیون نمونه‌ها را نشان می‌دهد؛ که در آن بیشینه مقاومت، نسبت به خوردگی به ترتیب به صورت

شکل ۱۲- طیف EDX نمونه‌ی بدون بازدارنده (a).
نمونه حاوی بازدارنده کوپلیمر (MMA-MA) (b)
نمونه حاوی بازدارنده کوپلیمر (MMA-MA)/PhH (c)
نمونه حاوی بازدارنده کوپلیمر (MMA-MA)/ABA (d)

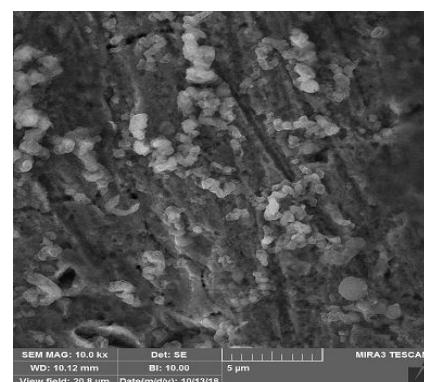
نیتروژن و اکسیژن است. همچنین می‌توان دریافت نوکلوفیل دارای دو سر قطبی، نوکلوفیل مطلوبتری می‌باشد زیرا پلیمر از دو طرف قطبی شده است و راحت‌تر به سطح فلز نزدیک شده است و عمل فیلم‌سازی به صورت فیزیکی و شیمیایی را انجام می‌دهد. در تیجه نوکلوفیل دو سر قطبی ۴-آمینوبنزوزئیک اسید نوکلوفیل مطلوبتری از فنیل هیدرازین می‌باشد.

نتیجه گیری

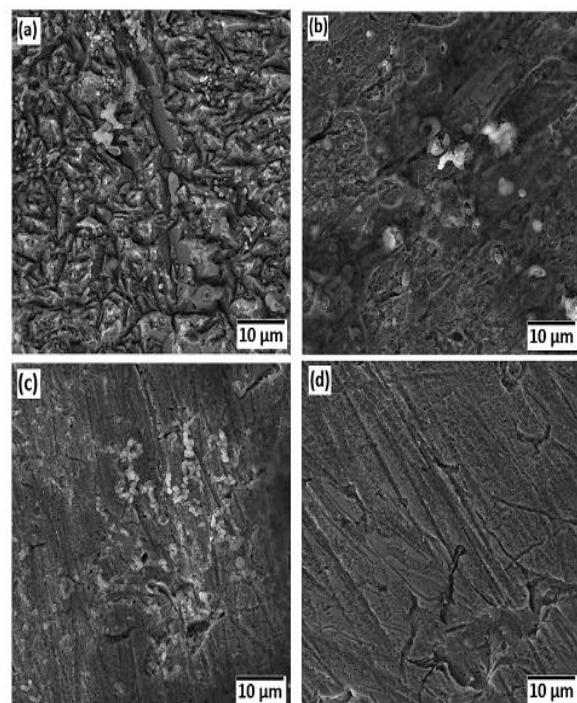
پایداری گرمایی کوپلیمرهای سنتز شده به وسیله آنالیز گرمایی TGA و DSC نشان داد، که مقاومت گرمایی P(MMA-MA)/PhH و DTG P(MMA-MA)/ABA نسبت به P(MMA-MA) (MMA-MA) افزایش یافته است؛ همچنین نتیجه‌ها نشان داده است که T_g کوپلیمرهای سنتز شده نسبت به PMMA حدود 30°C افزایش یافته است.

با توجه به نتیجه‌های مربوط به اثر ویسکوزیته و ساختار پلیمرها و محتوی مونومر مالئیک اینیدرید و دو نوکلوفیل فنیل هیدرازین و ۴-آمینوبنزوزئیک اسید بر میزان مقاومت و پایداری آن‌ها نسبت به حرارت می‌توان دریافت که هرچه گروه‌های قطبی در ساختار پلیمر بیشتر شود مقاومت و پایداری گرمایی آن نیز بیشتر خواهد شد و ویسکوزیته و طول زنجیر اثر چشمگیری بر روی پایداری پلیمر نسبت به حرارت نداشته است.

با توجه به نتیجه‌های مربوط به آزمون پلاریزاسیون و تجزیه و تحلیل سطح نمونه‌های فولاد کم کربنه با استفاده از آزمون‌های FE-SEM و EDX می‌توان دریافت افزایش گروه‌های قطبی بر ساختار پلیمر، بازدهی بازدارنده‌گی خوردگی آن‌ها را افزایش داده است. راندمانی به ترتیب (a < b < c) می‌باشد؛ که به دلیل حضور گروه‌های قطبی مانند حلقه‌ی آروماتیک و پیوندهای قطبی و عناصر هتروatom مانند

شکل ۱۰- تصویر FE-SEM سطح نمونه فلز و نمایش فیلم‌سازی کوپلیمر بر روی سطح آن

شکل ۱۱- تصویر FE-SEM نمونه‌ی بدون بازدارنده (a).
نمونه حاوی بازدارنده کوپلیمر (MMA-MA) (b)
نمونه حاوی بازدارنده کوپلیمر (MMA-MA)/PhH (c)
نمونه حاوی بازدارنده کوپلیمر (MMA-MA)/ABA (d)

با توجه به نتیجه‌های مربوط به آزمون پلاریزاسیون و تجزیه و تحلیل سطح نمونه‌های فولاد کم کربنه با استفاده از آزمون‌های FE-SEM و EDX می‌توان دریافت افزایش گروه‌های قطبی بر ساختار پلیمر، بازدهی بازدارنده‌گی خوردگی آن‌ها را افزایش داده است؛ به طوری که پلیمرها دارای قطبی مانند حلقه‌ی آروماتیک و پیوندهای قطبی و عناصر هتروatom مانند

پتانسیل خوردگی نمونه‌ها به سمت شاخه کاتدی می‌توان بازدارنده‌گی کاتدی را در این نمونه‌ها به عنوان مکانیسم بازدارنده‌گی غالب در نظر گرفت.

تاریخ دریافت: ۱۹/۱۲/۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۱۳/۰۲/۱۴۰۰

به طوری که سرعت خوردگی کوپلیمرها به ترتیب به صورت $(P(MMA-MA)/ABA < P(MMA-MA)/PhH < (MMA-MA))$ می‌باشد.

در پایان ثابت شد کوپلیمرها، بازدارنده‌های خوردگی، از نوع ترکیبی هستند اما با افزایش غلظت بازدارنده‌ها (200 ppm) و رفتان

منابع

- [1] پورستار مرجانی. احمد، محمودیان. مهدی، نوزاد. احسان، محمدی. هانیه، اصلاح گرافن اکسید به روش پلیمریزاسیون درجا و استفاده از آن به عنوان نانو کامپوزیت پلی متیل متاکریلات، نشریه شیمی و مهندسی شیمی ایران، ۳۸(۴): ۵۲۴۳-۵۲۶۸ (۱۳۹۸).
- [2] Ali U., Karim K. J. B. A., Buang N. A., A Review of the Properties and Applications of Poly (Methyl Methacrylate)(PMMA), *Polym. Rev.*, **55**: 678-705 (2015)..
- [3] Atabaki F., Abdolmaleki A., Barati A., Free Radical Copolymerization of Methyl Methacrylate and N-2-Methyl-4-Nitro-Phenylmaleimide: Improvement in the T_g of PMMA, *Colloid. Polym. Sci.*, **294**: 455-462 (2016)..
- [4] Tagaya A., Lou L., Ide Y., Koike Y., Okamoto Y., Improvement of the Physical Properties of Poly (Methyl Methacrylate) by Copolymerization with N-Pentafluorophenyl Maleimide; Zero-Orientational and Photoelastic Birefringence Polymers with High Glass Transition Temperatures, *Sci. China. Chem.*, **55**: 850-853 (2012)..
- [5] Babazadeh M., Synthesis, Characterization, and Thermal Behavior Study of Methyl Methacrylate Polymers Containing 4-Carbazole Substitutes, *Journal of applied Polymer Science*, **102**: 4989-4995 (2006)..
- [6] Sakurabayashi Y., Masaki T., Iwao T., Yumoto M., Surface Hardness Improvement of PMMA by Low-Energy Ion Irradiation and Electron Irradiation, *Electr. Commun. Jpn.*, **94**: 19-26 (2011)..
- [7] Jin W., Hao Q., Peng X., Chu P. K., Enhanced Corrosion Resistance and Biocompatibility of PMMA-Coated ZK60 Magnesium Alloy, *Mater. Lett.*, **173**: 178-181 (2016)..
- [8] Lou L., Koike Y., Okamoto Y., A Novel Copolymer of Methyl Methacrylate with N-pentafluorophenyl Maleimide: High Glass Transition Temperature and Highly Transparent Polymer, *Polym.*, **52**: 3560-3564 (2011)..
- [9] Chopra D., Kontopoulou M., Vlassopoulos D., Hatzikiriakos S. G., Effect of Maleic Anhydride Content on the Rheology and Phase Behavior of Poly (Styrene-Co-Maleic Anhydride)/Poly (Methyl Methacrylate) Blends, *Rheologica Acta*, **41**: 10-24 (2002).
- [10] Atabaki F., Shokrokh A., Pahnavar Z., Methyl Methacrylate Based Copolymers and Terpolymers: Preparation, Identification, and Plasticizing Capability for a Poly (Methyl Methacrylate) Used in Aviation, *J. Appl. Polym. Sci.*, **135**: 4660 (2018).

- [11] Murillo E. A. López B. L., *Effect of the Maleic Anhydride Content on the Structural, Thermal, Rheological and Film Properties of the N-Butyl Methacrylate–Maleic Anhydride Copolymers*, *Prog. Org. Coat.*, **78**: 96-102 (2015)..
- [12] Nasirtabrizi M. H, Ziae Z. M., Jadid A. P., Fatin L. Z., *Synthesis and Chemical Modification of Maleic Anhydride Copolymers with Phthalimide Groups*, *Int. J. Ind. Chem.*, **4**: 11 (2013).
- [13] Zhou J., Wang L., Wang C., Chen T., Yu H. Yang Q., *Synthesis and Self-Assembly of Amphiphilic Maleic Anhydride–Stearyl Methacrylate Copolymer*, *Polym.*, **46**: 11157-11164 (2005).
- [14] Syed J. A., Tang S., Lu H., Meng X., *Water-Soluble Polyaniline–Polyacrylic Acid Composites as Efficient Corrosion Inhibitors for 316SS*, *Ind. Eng. Chem. Res.*, **54**: 2950-2959 (2015)..
- [15] Tiu B.D. B. Advincula R. C., *Polymeric Corrosion Inhibitors for the Oil and Gas Industry: Design Principles and Mechanism*, *React. Func. Polym.*, **95**: 25-45 (2015)..
- [16] Kumar S., Vashisht H., Olasunkanmi L. O., Bahadur I., Verma H., Singh G., et al., *Experimental and Theoretical Studies on Inhibition of Mild Steel Corrosion by Some Synthesized Polyurethane Tri-Block Co-Polymers*, *Sci. Rep.*, **6**: 30937 (2016).
- [17] Solomon M. M. Umoren S. A., *Performance Evaluation of Poly (Methacrylic Acid) as Corrosion Inhibitor in the Presence of Iodide Ions for Mild Steel in H₂SO₄ Solution*, *J. Adhesion. Sci. Technol.*, **29**: 1060-1080 (2015).
- [18] Singh A., Lin Y.-h., Zhu C.-y., Wu Y.-p., Ebenso E. E., *Use of HPHT Autoclave to Determine Corrosion Inhibition Effect of Poly (Methyl Methacrylate-Co-N-Vinyl-2-Pyrrolidone) on Carbon Steels in 3.5% NaCl Solution Saturated with CO₂*, *Chinese J. Polym. Sci.*, **33**: 339-348 (2015).
- [19] Vinutha M. Venkatesha T., *Review on Mechanistic Action of Inhibitors on Steel Corrosion in Acidic Media*, *Portugaliae Electrochimica Acta*, **34**: 157-184 (2016).
- [20] Roy P., Karfa P., Adhikari U., Sukul D., *Corrosion Inhibition of Mild Steel in Acidic Medium by Polyacrylamide Grafted Guar Gum with Various Grafting Percentage: Effect of Intramolecular Synergism*, *Corros. Sci.*, **88**: 246-253 (2014).
- [21] Umoren S. Solomon M., *Effect of Halide Ions on the Corrosion Inhibition Efficiency of Different Organic Species–A Review*, *J. Ind. Eng. Chemi.*, **21**: 81-100 (2015).
- [۲۲] عباسپور. سوگند، اشرفی. علی، صالحی. مهدی، سهیلی. راضیه، اثر مقدار میکروکپسول‌های اتیل سلولز بر مقاومت خودگی پوشش خودترمیم شونده پایه پلی یورتان، نشریه شیمی و مهندسی شیمی ایران، **۳۵**(۲): ۱۲۱-۱۲۱. (۱۳۹۵)۱۳۰.
- [23] Goyal M., Kumar S., Bahadur I., Verma C., Ebenso E. E., *Organic Corrosion Inhibitors for Industrial Cleaning of Ferrous and Non-Ferrous Metals in Acidic Solutions: A Review*, *J. Mol. Liq.*, (2018).
- [24] Raja P. B., Ismail M., Ghoreishiamiri S., Mirza J., Ismail M. C., Kakooei S., et al., *Reviews on Corrosion Inhibitors: A Short View*, *Chem. Eng. Commun.*, **203**: 1145-1156 (2016).
- [25] Boztug A. Basan S., *Modification and Characterization of Maleic Anhydride-Styrene-Methyl Metacrylate Terpolymer Using Various Alcohols*, *Des. Monomers. polym.*, **9**: 617-626 (2006).

- [26] Yousif E., Abdalla M., Ahmed A., Salimon J., Salih N., Photochemical Stability and Photostabilizing Efficiency of Poly (Methyl Methacrylate) Based on 2-Thioacetic Acid-5-Phenyl-1, 3, 4-Oxadiazole Complexes, *Arab. J. Chem.*, **9**: S595-S601 (2016).
- [27] Yousif E., Yusop R. M., Ahmed A., Salimon J., Salih N., Photostabilizing Efficiency Of PVC Based On Epoxidized Oleic Acid, *Malaysian J. Anal. Sci.*, **19**: 213-221 (2015).
- [28] Yousif E., Salimon J., Salih N., Mechanism of Photostabilization of Poly (Methyl Methacrylate) Films by 2-Thioacetic Acid Benzothiazol Complexes, *Arab. J. Chem.*, **7**: 306-311 (2014).
- [29] Albuquerque M. C. C. d., Garcia O. P., Aquino K. A. d. S., Araujo P. L. B. d., Araujo E. S., Stibnite Nanoparticles as a New Stabilizer for Poly (Methyl Methacrylate) Exposed to Gamma Irradiation, *Mate. Res.*, **18**: 978-983 (2015).
- [30] Xiao L., Li Z., Dong J., Liu L., Shang L., Zhang X., et al., Fabrication of Poly (Methyl Methacrylate-Co-Maleic Anhydride) Copolymers and Their Kinetic Analysis of the Thermal Degradation, *Colloid. Polym. Sci.*, **293**: 2807-2813 (2015).
- [31] Becker D., Hage Jr E., Pessan L., Synthesis and Characterization of Poly (Methyl Methacrylate-Co-Maleic Anhydride) Copolymers and Its Potential as a Compatibilizer for Amorphous Polyamide Blends, *J. appl. Polym. Sci.*, **106**: 3248-3252 (2007).
- [32] Pauline S. A., Sahila S., Gopalakrishnan C., Nanjundan S., Rajendran N., Synthesis, Characterization and Corrosion Protection Property of Terpolymers Derived from Poly (MAn-co-MMA) Containing Benzimidazole Derivative as Pendant Group, *Prog. Org. Coat.*, **72**: 443-452 (2011).
- [33] Yue W.-W., Xiang T., Zhao W.-F., Sun S.-D., Zhao C.-S., Preparation and Characterization of pH-Sensitive Polyethersulfone Membranes Blended with Poly (Methyl Methacrylate-Co-Maleic Anhydride) Copolymer, *Sep. Sci. Technol.*, **48**: 1941-1953 (2013).
- [34] Kesim H., Rzaev Z. M., Dinçer S., Pişkin E., Functional Bioengineering Copolymers. II. Synthesis and Characterization of Amphiphilic Poly (N-Isopropyl Acrylamide-Co-Maleic Anhydride) and Its Macrobranched Derivatives, *Polym.*, **44**: 2897-2909 (2003).
- [35] Menczel J. D. Prime R. B., *Thermal Analysis of Polymers: Fundamentals and Applications*, John Wiley & Sons, 2009.
- [36] Nouri P. Attar M., An Imidazole-Based Antifungal Drug as a Corrosion Inhibitor for Steel in Hydrochloric Acid, *Chem. Eng. Commun.*, **203**: 505-515 (2016).
- [37] Zhang Z., Chen S., Li Y., Li S., Wang L., A Study of the Inhibition of Iron Corrosion by Imidazole and Its Derivatives Self-Assembled Films, *Corros. Sci.*, **51**: 291-300 (2009).